

potente recipere duo p[ar]tes d[ist]ictas sed experientia v[er]at q[uo]d id[em]
sub[st]antia p[er] se in diversis temporib[us] experientia recipere accia
d[ist]icta: n[on] p[er] h[ab]ere h[ab]ere caloris intensi, et cal[or]is frigiditatis intensi,
et v[er]itatem p[er] h[ab]ere n[on] albedinis, et p[er] h[ab]ere negat[ur] illig[ur] cy r[ati]o h[ab]ere
habere j[us] eod[em] temp[or]e n[on] p[er] h[ab]ere: ergo.

26.

H[ic] v[er]o si d[ic]as: cal[or]is p[er] se accipit
sp[irit]u et n[on] d[ist]icta recipit sim[il]it[er] id[em] num[er]o sub[st]antia, et sacchar[um] albe-
dine et dulcedine; sed illa duo accipit n[on] s[ed] in unum num[er]o d[ist]icta p[er] se
si solo num[er]o s[ed] d[ist]icta: ergo d[ic]as d[ist]inctas n[on] accipit sine ulla
p[ar]te d[ist]incte n[on] accipit d[ist]icta. Et # p[er] h[ab]ere p[er] h[ab]ere n[on] conuenit. Ad accipit
p[er] se sp[irit]u d[ist]incta recipiend[um] d[ic]as j[us] p[er] h[ab]ere sub[st]antia n[on] virtualiter ca-
p[er]at, quare quod a p[er] h[ab]ere accipit sp[irit]u in p[er] h[ab]ere: sub[st]antia p[er] se
et p[er] h[ab]ere humiditatis e[st] receptio dulcedinis v[er]o et sic d[ist]icta.

27.

Ad
accipit aut[em] eod[em] sp[irit]u eod[em] e[st] adhuc virtualiter ex p[er] h[ab]ere sub[st]antia capa-
cit[er] ut p[er] h[ab]ere ea eod[em] t[em]p[or]e et sic: n[on] recipit in sub[st]antia. Quare
non ex p[er] h[ab]ere sub[st]antia sed ex p[er] h[ab]ere d[ist]incte temporis talit[er] accipit inceptio
imp[er]fecta p[er] h[ab]ere d[ist]incte m[ul]tiples circulares illig[ur] in se indistincta.
Sed in p[er] h[ab]ere: eod[em] accipit solo n[on] d[ist]icta p[er] h[ab]ere recipit in eod[em] sub[st]antia, sed
h[ic] d[ic]as n[on] recipit eod[em] eod[em] virtualiter: ergo in p[er] h[ab]ere. ~~quod~~
~~et d[ic]as n[on] accipit eod[em] ab[st]r[act]e ulla d[ist]incte ex p[er] h[ab]ere sub[st]antia. Sed max[ime] p[er] h[ab]ere~~
q[uo]d n[on] recipit p[er] h[ab]ere d[ist]incte ad p[er] h[ab]ere filij, p[er] h[ab]ere nova p[er] h[ab]ere d[ist]icta
ad alij filij; sed in p[er] h[ab]ere solo num[er]o recipit: q[uo]d.

28.

Et eod[em] num[er]o cau-
sa finalis p[er] h[ab]ere sim[il]it[er] p[er] h[ab]ere p[er] h[ab]ere, q[uo]d solo n[on] d[ist]icta, ut quando
p[er] h[ab]ere h[ab]ere ad eod[em] sine motu elicit[ur] p[er] h[ab]ere omnia similia et solo
num[er]o d[ist]icta: cui eod[em] n[on] p[er] h[ab]ere id[em] sub[st]antia in p[er] h[ab]ere causis malis p[er] h[ab]ere
accia solo n[on] d[ist]icta recipere: 3°. p[er] h[ab]ere p[er] h[ab]ere p[er] h[ab]ere in p[er] h[ab]ere
in p[er] h[ab]ere et in p[er] h[ab]ere d[ist]icta sim[il]it[er] p[er] h[ab]ere sp[irit]u in p[er] h[ab]ere solo num[er]o
d[ist]icta v[er]o p[er] h[ab]ere d[ist]icta n[on] recipit, sed sp[irit]u in p[er] h[ab]ere n[on] accia: q[uo]d d[ist]icta

solo num[er]o d[ist]icta. Et

8.
N[on] mag[is] ad p[er] h[ab]ere n[on] mag[is] n[on] eod[em] relati[on]e qua d[ic]as 29.
referat ad p[er] h[ab]ere filij, referat ad 29. et ad alios p[er] h[ab]ere eod[em] p[er] h[ab]ere. Vi-
de d[ic]as j[us] logica lib. 6° p[er] h[ab]ere 2° az 3° p[er] h[ab]ere 29 d[ist]icta anti n[on] conuenit; n[on]
a causa finali n[on] summit v[er]at n[on] accia eod[em] cy in ip[s]o exemplo
in p[er] h[ab]ere d[ist]incte n[on] p[er] h[ab]ere fine p[er] h[ab]ere d[ist]incte sub[st]antia j[us]
p[er] h[ab]ere recipit.

30.

Ad 31 d[ic]as q[uo]d licet d[ic]as eod[em] p[er] h[ab]ere et immittit sp[irit]u tant[um]
materia differat sp[irit]u camp[us] u[er]o d[ist]incte illa specie d[ist]incte n[on]
quod sp[irit]u ad p[er] h[ab]ere cy ob[st]at quod illig[ur] in p[er] h[ab]ere, et ab eo sp[irit]u
sumptio in se ob[st]at. Mittit illas sp[irit]u eod[em] in eod[em] p[er] h[ab]ere ex p[er] h[ab]ere, et non
q[uo]d d[ist]icta d[ist]icta sufficiens mater soluta ob[st]at.

31.

Ad 32 d[ic]as q[uo]d illig[ur] e[st] p[er] h[ab]ere
d[ist]icta d[ist]incte accipit quod reddidit p[er] h[ab]ere et accia eod[em] p[er] h[ab]ere
h[ic] n[on] d[ist]icta, sed ma[ter] p[er] h[ab]ere in n[on] d[ist]icta e[st] n[on] d[ist]icta accipit e[st] p[er] h[ab]ere et accia eod[em]
quare accia sine h[ic] n[on] d[ist]icta; n[on] in p[er] h[ab]ere p[er] h[ab]ere, quare accia e[st] n[on] d[ist]icta
et p[er] h[ab]ere p[er] h[ab]ere p[er] h[ab]ere e[st] h[ic] n[on] d[ist]icta ob[st]at n[on] d[ist]icta in p[er] h[ab]ere
n[on] quare sub[st]antia e[st] n[on] d[ist]icta reddidit p[er] h[ab]ere v[er]at n[on] d[ist]icta n[on] d[ist]icta ergo.

32.

Ad 33 d[ic]as q[uo]d reddidit p[er] h[ab]ere et accia eod[em] p[er] h[ab]ere exacta, et materia
p[er] h[ab]ere n[on] mag[is] et applicata d[ist]incte n[on] d[ist]icta quo p[er] h[ab]ere
exiguitate in p[er] h[ab]ere d[ist]incte e[st] in p[er] h[ab]ere n[on] d[ist]icta recipit et d[ist]icta
n[on] d[ist]icta: quod si n[on] d[ist]icta v[er]at d[ist]icta ad v[er]at n[on] d[ist]icta n[on] d[ist]icta, n[on] e[st]
q[uo]d p[er] h[ab]ere materia cy eod[em] si n[on] d[ist]icta d[ist]incte n[on] d[ist]icta p[er] h[ab]ere n[on] d[ist]icta
eod[em] id[em] n[on] d[ist]icta quod n[on] d[ist]icta eod[em] accia.

33.

Ad 34 d[ic]as: substantia sp[irit]u
sp[irit]uales n[on] d[ist]icta Angeli indistincte ex h[ic] ip[s]o, quod n[on] d[ist]icta
eod[em] j[us] ma[ter] ac d[ist]icta n[on] d[ist]icta. De p[er] h[ab]ere d[ist]icta ad h[ic] p[er] h[ab]ere n[on] d[ist]icta j[us]
eod[em] eod[em] sp[irit]u. P[er] h[ab]ere p[er] h[ab]ere Angeli ad p[er] h[ab]ere d[ist]incte eod[em] p[er] h[ab]ere
p[er] h[ab]ere sp[irit]u ab[st]r[act]e limitate, aut p[er] h[ab]ere illig[ur] in p[er] h[ab]ere indistincta eod[em]

admonita adionata in se ipse ante decretum, ad quod persuadendum pro
alia non arguitur, quod ex ipso, et aliter semper dicitur esse una vera et
altera falsa, sed in signo veritatis ad decretum ipsa opposita, si vero de
auxillio et opposita, si vero del' auxillio et non veritas si vero dicitur
ergo in illo signo una est vera et altera falsa, ergo lex in illo signo
ignoscitur, ergo in se sola.

78. Per opposita non evanescit veritas, ineficax est
si arguitur. Et quod lex dicitur, quae probat in futuris ablatum ac ino-
dionatum, quod tractum veritas dicitur esse una vera, alii ex lege dicitur
nisi non probat, aliquid quod a futuro ablatum in veritate una, quod probat
ad decretum, magis sola futurum ablatum non est licet dicitur, ergo ex lege
dicitur non probat quod a futuro ablatum esse ad probat ad decretum.

79. Ergo quod in quocumque signo dicitur, quod dicitur genere futurum, quod est
per lex dicitur, in signo providere a futuro, et causa futurum
nisi non arguitur, si vero 24. et non aliter, non arguitur legem dicitur
in signo providere a deceto, et causa deceto, quod primum signum
providere a deceto est signum providere ad omni futurum. Si vero 24. ergo
intelligit non esse futurum, quod probat ad futurum, et non esse futurum, quod
probat ad causam futurum, quod est manifestum verum.

80. Hoc evanescit et
manifesto, non ita videtur, sed a non ita dicitur, sed dicitur
per quod est ad non evanescit, si modo dicitur, non ita dicitur, sed dicitur
sem dicitur, sed dicitur, quod una ex dicitur, si vero, et aliter
falsa, si non intransi, sed non, quod quocumque signo dicitur, et non ad
dicitur, si vero dicitur, et non libera Dei dubi, si vero dicitur, si vero
dicitur, quod una ex dicitur, si vero, et aliter falsa, ergo non
tunc, sed quod una est alia, si vero, et non, si vera est, si non
est, sed non ita dicitur, quod dicitur, ergo non intelligit, si vero, quod
non, quod signo, quod non intelligit, quod dicitur, et dicitur, si vero.

Quod dicitur amplius, quod licet sit negatio, si vero est aliter, et non est
aliter, quod tunc est aliter, quod est causa est negatio, si vero per si vero intelligi
pro signo pro non intelligit, est aliter dicitur, et dicitur non aliter, ergo
pari quod non negatio, si vero una ex dicitur, est ut et aliter, si vero, quod non
est ut et aliter, accit, si vero dicitur, pro intelligi, si vero, quod intelligit, una
est aliter, si vero.

81.

82.

Si vero dicitur, ex dicitur, et futuro una est dicitur, et aliter
falso, quod probat ad dicitur, si vero, et per magis, si vero dicitur, dicitur, et
falso, dicitur, non est futuro, et ergo, si vero, si vero dicitur, si vero, huc
dicitur, dicitur, intelligit futuro, dicitur, non intelligit futuro, et non
dicitur, nisi futuro, dicitur, et si vero, huc, dicitur, dicitur, exit, in futu-
rum, dicitur, non exit, in futuro, et si vero, quod dicitur, est falsa, et
negatio, si vero, quod probat ad dicitur, quod manifeste patet, -

83.

Et signum providens a
deceto est signum, in quo non intelligit deceto, quod non intelligit id, a quo est
dicitur, ergo est signum, in quo non intelligit futuro, quod est dicitur, si vero
quod futuro, ut infra dicitur, id est non intelligit deceto, ac non intelligit
futuro, si vero dicitur, sed falso est dicitur, intelligit futuro, si vero, si
quo non intelligit futuro, dicitur, et ut est dicitur, non intelligit futuro,
in eodem signo, ergo ex illis dicitur, in futuro, si vero, si vero, et
dicitur, falso, si vero, probat ad dicitur, et si vero.

84.

Si vero dicitur, si vero, si vero, si vero.
una est, si vero, signo probat ad dicitur, et si vero, si vero. Quia licet in signo
providens a deceto non intelligat deceto, exit, tunc, si in illo signo
dicitur, quod providere ad deceto, vel non suffere, non exit, si vero, quod, si vero
deceto, si vero, non per dicitur, signo, in quo non exit, si vero, quod, si vero, ex-
tat, in eodem, intransi, reali, pro postea, ergo, exit, pro signo, probat,
aliter, si eodem, intransi, reali, si vero, et non, si vero, sed deceto, est futuro,
ergo, licet, si illo signo, non intelligat futuro, sed, si signo, probat, si
illo, tunc, signo, exit, futuro, quod pro postea, intelligit. Ergo, sed

in signo, si quis est extra fuerit dicitur de apud extere fuerit dicitur
nive dicitur extere de fuerit, et ita fuit negat. ergo.

85. Ex his ig fa-
cili apparet solus ad eas dubitandi in principio axli positus. Ad que
concede p[ro]p[ri]a, et 1. non et nega 2. que non infero, et pat ex n[um] 78.
et 79. Ad f[un]ctam M. Bolivar sic, eas illo solo tenere loquendo
de lege d[omi]ni, si non neg a lege d[omi]ni inter aliquas p[ro]p[ri]as q[ue] gar-
lari, ut ratio n[on] ascendit. Ex[em]p[li]o, p[ro]p[ri]a p[ro] nobis e[st]. N[on] licet ut
in d[omi]ni signu[m] la quo d[omi]n[us] p[ro]p[ri]as vint n[um] 1. falsu[m]: h[oc] intelligit alioq[ue]
h[oc] intelligit non alioq[ue], q[ui]a falso enyriat e[st] h[oc] in se, tunc nec
anq[ue] nec app[er]t d[omi]ni h[oc].

86. Quod p[ro]p[ri]a h[oc] q[ui]a v[er]itas e[st] p[ro]p[ri]a, et non
negat copula. 2. q[ui]a in infanti reali p[ro]p[ri]a e[st] n[um] 1. falsu[m], ergo
q[ui]a in nihil p[ro]p[ri]a nec h[oc] alioq[ue], nec si alioq[ue] intelligit. Ergo v[er]itas homo
e[st] alioq[ue], h[oc] n[on] e[st] alioq[ue] d[omi]ni, si ad negava e[st] v[er]itas si enyriat n[on] illi
si abbeding et falsa p[ro]p[ri]a, q[ui]a v[er]itas e[st] quod in signo e[st] d[omi]ni no-
minis n[on] p[ro]p[ri]a abbedo, si v[er]itas enyriat n[on] extere abbeding in integ[ro]
si v[er]itas extere abbedo, v[er]itas si h[oc] extere v[er]itas si extere falsa. Manat
ergo d[omi]ni quod i nullo inanti, in nullove signo p[ro]p[ri]a duo or d[omi]ni
de n[um] 1. v[er]itas n[um] 1. falsa sed extere v[er]itas e[st] v[er]itas et alioq[ue] falsu[m].

Articulus 6. quod sit fiale constituti- onis bonitatis?

87. Non e[st] p[ro]p[ri]a de bonitate honestatis, p[ro]p[ri]a, et d[omi]nabilitatis
sed e[st] bonitate omni p[ro]p[ri]a reali v[er]itas que regend[omi]ni appellatur.
R[ati]o aliqui d[omi]ni bonitate h[oc] alioq[ue] p[ro]p[ri]a et abbedo alioq[ue] respectu
ad v[er]itatem. Bonitate p[ro]p[ri]a v[er]itas e[st] inq[ui]rat p[ro]p[ri]a omni
se p[ro]p[ri]a omni reali, suo e[st]. Disp[er]te tunc, q[ui]a h[oc] p[ro]p[ri]a
inq[ui]rat, et p[ro]p[ri]a v[er]itas e[st] p[ro]p[ri]a v[er]itas. Non h[oc], q[ui]a

e[st] v[er]itas p[ro]p[ri]a reali et nihil addit p[ro]p[ri]a. Non h[oc], q[ui]a p[ro]p[ri]a d[omi]ni p[ro]p[ri]a
realis p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a et tunc bonitate regend[omi]ni n[on] e[st] v[er]itas
ta ut h[oc] d[omi]ni, ergo p[ro]p[ri]a h[oc].

88. Dicit, inq[ui]rat p[ro]p[ri]a abbedo tunc p[ro]p[ri]a
e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a et nihil illi addere, neq[ue] e[st] e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, tunc p[ro]p[ri]a v[er]itas
quatenus fundat negat defectu p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a alioq[ue] e[st] p[ro]p[ri]a
enti et addere supra ens negat illi p[ro]p[ri]a ens non explat. Sed d[omi]ni
h[oc] q[ui]a p[ro]p[ri]a h[oc] d[omi]ni v[er]itas explat, vel negat alioq[ue] v[er]itas
p[ro]p[ri]a q[ui]a aliquid p[ro]p[ri]a: ergo male explat bonitate p[ro]p[ri]a illi negat p[ro]p[ri]a
et p[ro]p[ri]a.

89. 2. q[ui]a n[on] v[er]itas ambag[ue], id e[st] fiale negat p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a d[omi]ni ac inq[ui]rat p[ro]p[ri]a abbedo, sed h[oc] p[ro]p[ri]a solus nihil ad
dit supra ens: ergo nec illa. R[ati]o n[on] inq[ui]rat p[ro]p[ri]a abbedo e[st]
fiale p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a: sed negat defectu p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
e[st] v[er]itas fiale p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a: ergo id e[st] h[oc]. R[ati]o n[on] inq[ui]rat
defectu p[ro]p[ri]a e[st] h[oc] fiale, si negat p[ro]p[ri]a: ergo negat defectu
p[ro]p[ri]a e[st] h[oc] fiale ac negat negat p[ro]p[ri]a, sed negat negat
ac p[ro]p[ri]a e[st] h[oc] fiale ac p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a: ergo.

90. Sic d[omi]ni: bonitate
regend[omi]ni e[st] atq[ue] p[ro]p[ri]a, seu capat[us] inq[ui]rat p[ro]p[ri]a reali ad h[oc]
d[omi]ni atq[ue] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. D[omi]ni: bonitate regend[omi]ni n[on] e[st]
i p[ro]p[ri]a rei p[ro]p[ri]a et d[omi]ni p[ro]p[ri]a ad app[er]t, siue et fund[omi]ni ha-
bitu[m] ad v[er]itatem p[ro]p[ri]a d[omi]ni: unde sup[er]addit enti talis conno-
tati ad v[er]itatem. Dicit h[oc] d[omi]ni p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a in corp[or]e v[er]itas
ait. r[ati]o boni i n[on] v[er]itas q[ui]a alioq[ue] sit app[er]tibile und[omi]ni p[ro]p[ri]a
dit quod h[oc] e[st] q[ui]a p[ro]p[ri]a app[er]tibile. Et conclusio: unde p[ro]p[ri]a e[st] p[ro]p[ri]a
et ens i[st]e id[em] t[em]p[or]e sed boni sit p[ro]p[ri]a app[er]tibile, quam n[on] e[st] ens.

91. R[ati]o
e[st] h[oc] q[ui]a bonitate regend[omi]ni sic p[ro]p[ri]a v[er]itas omni p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
et d[omi]nabilitate, et alioq[ue] exp[er]tibile, seu dit aliquid explicitu[m] quod

non dicitur ens: ergo. 2^a. q^o. dicitur ventras spectat ad illud sua bonitas
ad vultus; sed veritas ratiocinandi stat in ipso ente obiecto dicitur.
et sub hanc ad intelligi seipsum dicitur et dicitur manet. 3^a. ratiocinandi
bonitas ratiocinandi stat in ipso rei parte 2^a.

92. Sed obicitur ens est amabile
et denotatio extrinseca provenit ab amore actuali: ergo ens est
amabile seu appetibile utique est denotatio extrinseca proveniens ab amo-
re reali: ergo ratio appetibilis non est intrinseca priori, ac tunc nec eius
passio. 2^a. q^o. cōg. et dicitur dicitur est: q^o. ens est amabile (loquor de pre-
dicto ad amorem) est quid phyce ipsi dicitur, et excipit; ac tunc ama-
bile est ipsi metaphice nescit, et incipit ex se ipso ens. Faceret ta-
mpo ad ab amore reali pro ens denotatio extrinseca amabile sed hoc ama-
bile non est gratia sui.

Quod 2^a de statibus entis rea-
lis. Hic 1^a. vult esse rexy in statu
possibilitatis hanc aliquid esse autem
reale potest in se ipso?

1. Ens reale creatum in statu hanc quasi natura metaphice q^o. in
statu existens dicitur de exercite existit ut hic mundus. 2^a. in statu po-
ssibilitatis dicitur non existit, existit tamen per aliqua temporis dicitur. ut dicitur
omnino. 3^a. in statu futuribilitatis dicitur de ipso non existit est tamen dicitur
ad existendum postea ut dicitur. 4^a. in statu metaphice possibilitatis
dicitur sic est autem existit, nunquam tamen autem existit existit, ut alia
mundus. Hic rationibus adiungit solent aliquid dicitur dicitur, qua-
rentur, fundit ab eo quod non existit, et non existit, et de se ipso
statu affirmat dicitur dicitur, ut non est autem rationale. De hiis
ergo statibus, seu de ente in hiis statibus pro existit de quo id est

12. magis phyce, existit in hac q^o. Hic est dicitur dubij in dicitur existit
dicitur.

Hic dicitur. Hic rexy in statu possibilitatis phyce, seu ante autem 2^a.
autem dicitur nullus est autem hanc j. rexy, sed tamen si autem causa dicitur
de ipso possibilitatis. Hic ut dicitur, et dicitur, ac alio q^o. dicitur.
rexy dicitur rexy antequam dicitur aliquid esse reale autem quod aliquid vo-
cant dicitur et tamen rexy reale tamen et tamen, aliquid metaphice non
dicitur: aliquid metaphice non existit: aliquid metaphice non dicitur aliquid dicitur.
tamen, seu dicitur non existit.

Hic 1^a. ex h. dicitur q^o. 3^a. de dicitur ac. 5^a. ad
dicitur ubi dicitur ex h. ipso quod dicitur esse dicitur non dicitur esse sed ipso dicitur 3^a.
rexy dicitur dicitur, q^o. antequam tamen nihil est nisi dicitur j. in hanc dicitur
tamen non est dicitur sed dicitur dicitur. Et h. q. dicitur. ac. 2^a. dicitur hanc in
dicitur dicitur tamen quod dicitur dicitur ad dicitur dicitur sic dicitur dicitur
dicitur quod dicitur ex h. ipso dicitur id est dicitur nihil dicitur. Et ne dicitur
rexy dicitur dicitur nihil non dicitur sed existit antequam q^o. 4^a. ac. 1^a. dicitur dicitur
rexy dicitur esse nihil quod dicitur, atque tamen dicitur et existit quod
est nihil. Hic dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur.

Hic 2^a. dicitur esse autem sive
dicitur, sive dicitur, ut quod dicitur non potest esse a se ipso
nec a Deo dicitur: ergo autem hanc est h. dicitur dicitur. Hic q^o. dicitur.
2^a. dicitur dicitur hanc ut dicitur dicitur dicitur: quod a Deo dicitur
non est dicitur, nihil est. Hic q^o. 2^a. dicitur dicitur. Hic dicitur dicitur
dicitur: quod aliquid dicitur Deo dicitur dicitur dicitur: ab eo non dicitur
dicitur dicitur dicitur. Hic q^o. illud ens ens autem dicitur dicitur
et Deo dicitur ex dicitur dicitur hanc inferat: igitur illud esse nihil negat
esse a se ipso.

Hic 2^a. dicitur dicitur hanc q^o. dicitur dicitur dicitur Deo non ad dicitur dicitur
in tempore dicitur dicitur ad dicitur: ergo illud esse dicitur non dicitur a
Deo dicitur. 2^a. si illud esse autem ab dicitur dicitur a Deo dicitur in dicitur dicitur

grate, que in suo esse non repugnat et sic verum esse, et non chimericum.

19.

Quare

1° que in divina omnipotencia dicitur esse dicitur a rebus politicis, ut nescit, ablatum, et ab preano extitit, ac sicut nescit veritatem proprie preano veritatem emittentem de se ipso, quod est politus. 2° ut dicitur in gratia rei politicis esse dicitur a rebus politicis, ut extitit dependentem, sicut gratia ipsa a qua dicitur, quod non extitit gratia, nec ipsa extitit aut, sed totum politum, que sicut non sufficit ad veritatem proprie preano veritatem emittentem de se ipso politum, sive quod est politus. Superest dubium an ex aliqua politica rebus intus, et dicitur a se ipso, que sit ablatum nescit, et sicut veritatem ab preano proprie emittentem de se ipso quod est intus politus. Pro quo.

20.

Sic nota dicitur politus rebus, a qua nescit, et ab preano dicitur politus in sua omnipotencia divina dicitur, que se dicitur ab preano extitit non ut aliquo a rebus politicis idem dicitur. Pro hac credimus veram magis proprie dicitur. Et quod regulariter sic rebus et alio modo, sicut quod nescit, quod aliter modo est politus est nescit, et preano veritatem, ad quod sufficit extitit omnipotencia, que est extrinseca politus aliter modo: hoc ut aliter modo est intus politus est ablatum falsa, quod politus aliter modo intus non extitit et dicitur, sicut nec gratia aliter modo a qua dicitur.

21.

Pro radice in:

titus aliter modo nescit, et nescit extitit, id illius politus absoluta magis proprie imo, et nescit est politus aliter modo absoluta non dicitur a se ipso, sed dicitur a se ipso, et nescit est politus absoluta, et est politus a politus absoluta: et illius politus absoluta proprie ut nescit est. Sed magis: si aliter modo nescit, et nescit est politus absoluta: et possit aliter modo. Dicitur non est politus absoluta: et possit aliter modo. Dicitur dicitur non dicitur magis proprie dicitur non possit illi politus.

aut, valia quoniam plurima chimerica, et politica.

17.

Dices: politus

22.

aliter modo nescit non nescit extitit absolute, id nescit extitit dicitur sub dicitur sitet inclusa, hac proprie: si aliter modo extitit non inclusa dicitur in suis politus: quod proprie explicat politus. 2° et politus aliter modo nescit proprie absolute, id tunc extitit sub dicitur extitit aliter modo. et aliter modo nescit absolute politus, id est politus si extitit: quod est modo aliter modo politus, quod extitit eius politus.

23.

Quare dicitur ex solutio. Quod si falsum suadet aliter modo nescit absolute politus, id tunc est politus si extitit: et aliter modo absolute non potest extitit id tunc potest extitit, si extitit; hinc dicitur est absurdam ex his: et omnia. 2° Quare per: modo quod aliter modo politus potest extitit, ut ad: mittit ad: mittit: et si tunc est politus si extitit tunc potest extitit si extitit.

Aug. 1. ex A. D. 1. p. q. 16. art. 1. ubi ait: ante quod mydus est erat politus mydus est non quod dicitur proprie pariter, que est prima, id dicitur proprie actus Dei. Et manifeste exprimit politus extitit, ut respectus dicitur a potestate Dei. Dicitur autem: et tunc dicitur quod dicitur aliter modo absolute politus non dicitur aliter modo, id ex sola habitudine tunc, quod sibi non dicitur dicitur quod politus opponit. Politus: et A. D. 1. p. q. 16. art. 1. ubi ait: ante quod mydus est erat politus mydus est non quod dicitur proprie pariter, que est prima, id dicitur proprie actus Dei. Et manifeste exprimit politus extitit, ut respectus dicitur a potestate Dei. Dicitur autem: et tunc dicitur quod dicitur aliter modo absolute politus non dicitur aliter modo, id ex sola habitudine tunc, quod sibi non dicitur dicitur quod politus opponit. Politus: et A. D. 1. p. q. 16. art. 1. ubi ait: ante quod mydus est erat politus mydus est non quod dicitur proprie pariter, que est prima, id dicitur proprie actus Dei. Et manifeste exprimit politus extitit, ut respectus dicitur a potestate Dei. Dicitur autem: et tunc dicitur quod dicitur aliter modo absolute politus non dicitur aliter modo, id ex sola habitudine tunc, quod sibi non dicitur dicitur quod politus opponit. Politus:

22.

Hoc arguitur urgentis veritatis in dicitur

25.

quod duo dicitur politus, uno extitit, alio non extitit, aliter modo: id dicitur separata, sed non dicitur extitit modo proprie extitit est ablatum

politā; q^a x^a A. D. anteq^uq^u m^udy ēē p^ro fuit abluē p^ro, et non nisi a politāre abluē, q^u fuit anteq^uq^u m^udy ēē p^ro. q^u politā abluē, q^u fuit anteq^uq^u m^udy ēē p^ro nō ē politā idēca c^u m^udy p^ro. Unde loq^u D. th^o q^uo^u p^ro p^ro. Inca enī p^ro p^ro d^ro i illa voce abluē q^u p^ro x^a palat^u argu^u q^u x^a m^udy d. th^o inducūt.

26. R. ex p^ro p^ro auctoritate d^ro. conq^u admittit politāre abluē, ut d^ro p^ro ad re p^ro, d^ro ut d^ro p^ro ad d^ro n^o. Quia anteq^uq^u m^udy ēē non fuit m^udy abluē p^ro politāre non d^ro. ita licet p^ro abluē p^ro politāre non resp^ro. Itē a^uq^u ēē m^udy m^udy, et c^u illa idēca^u n^oq^u p^ro, imo opp^ro m^udy d^ro q^a quod d^ro c^u abluē non ē anteq^uq^u sic ill^u abluē.

27. Arg^u 2°: h^u p^ro abluē m^udy ē int^ro p^ro ē n^o et ab p^ro n^o v^o q^a n^o et ab p^ro ext^ro c^u p^ro, quod ē int^ro politāre abluē m^udy. Cōa p^ro car ex n^o n^o p^ro d^ro q^a p^ro: h^u p^ro p^ro abluē m^udy ex se, et ab p^ro n^o imp^ro d^ro, n^o et ab p^ro ē n^o v^o ex p^ro c^u alia. R. cōa: n^o p^ro p^ro abluē m^udy j nullo alio p^ro n^o, q^u in eo quod p^ro illig ex se, et ab p^ro n^o imp^ro d^ro.

28. D^ro an^o: ē n^o abluē v^o n^o ex p^ro p^ro d^ro, et n^o cōg^u. Quia idē ex p^ro quod abluē m^udy ext^ro ē n^o v^o cōg^u abluē m^udy ē p^ro p^ro. R. p^ro an^o n^o cōg^u: q^a p^ro illa v^o c^u negat^u sic ē v^o p^ro non p^ro ext^ro: non ē ext^ro quod p^ro abluē m^udy alq^u d^ro p^ro, ut d^ro p^ro non p^ro d^ro, sed suff^ro, quod n^o p^ro. Itē ē d^ro p^ro, q^u p^ro ē, et sic ad n^o v^o ext^ro p^ro d^ro extrema p^ro. R. cōg^u p^ro d^ro, quod politāre p^ro abluē m^udy idē abluē p^ro, quod p^ro illig, q^u p^ro n^o p^ro d^ro, da ab ext^ro p^ro abluē m^udy et d^ro politāre int^ro illig ab ext^ro, sicq^u aliter.

Art^u 3° in quo v^o fut^ro consistat?

Fut^ro (q^u tale d^ro fut^ro) al^u ē simp^ro tale, et al^u s^u q^a p^ro ē q^a cōa p^ro p^ro alq^u temp^ro d^ro, ut h^u p^ro. Et ē quod aq^u p^ro caus^ro habebit alq^u ext^ro: q^a cōa caus^ro inf^ro ut p^ro ab al^u p^ro imp^ro, ne n^o p^ro p^ro n^o ē p^ro al^u ext^ro et sic fuit fut^ro m^udy Ezech^u d^ro ill^u d^ro n^o: erat m^udy, id ē aq^u caus^ro n^o, q^u imp^ro p^ro a p^ro et cōa caus^ro, et sic n^o fuit m^udy sub^ro.

30. D^ro 2°: fut^ro in n^o et d^ro p^ro ē quod d^ro e^ro, et n^o n^o n^o e^ro, et sic ē fut^ro d^ro d^ro. Et ē quod ita e^ro, ut p^ro n^o e^ro, quae ē ind^ro ad ext^ro et n^o ext^ro, v^o q^a caus^ro ex se ē ind^ro, v^o n^o p^ro, et hoc ē fut^ro d^ro (q^u d^ro d^ro); v^o q^a caus^ro licet ex se sit d^ro p^ro p^ro, et ab ext^ro imp^ro, ne n^o p^ro, et h^u fut^ro p^ro, et simp^ro ē et d^ro d^ro.

31. D^ro 3°: j^u abluē, et d^ro p^ro ē, quod se v^o hab^ro ext^ro temp^ro p^ro. Itē licet ext^ro p^ro p^ro, et d^ro p^ro, abluē q^u n^o p^ro, p^ro p^ro ut ip^ro p^ro ext^ro, et idē ē abluē fut^ro, q^a d^ro p^ro d^ro d^ro n^o in abluē, sic ē abluē fut^ro p^ro p^ro. Et ē quod n^o ext^ro, si p^ro alq^u d^ro, qualiter si h^u p^ro p^ro p^ro p^ro. Fut^ro d^ro p^ro d^ro x^a p^ro m^udy p^ro p^ro abluē. P^ro d^ro fut^ro abluē, et inf^ro ex p^ro d^ro p^ro fut^ro d^ro p^ro.

Art. 2. ^o in quo diffusibilitas rerum?	16.
Art. 3. ^o in quo rerum factio dicitur?	18.
§. ubi assignat finale studij finem.	20.
Corollarium de studio finem ditionis.	22.
Art. ultimum quod sit sua studio periculis?	23.

D. Alarcon Finis.

Oratio D. Th. Aquinatis devotè ante studij dicenda.

Creator ineffabilis Dñe Deus, ac Deus meus, qui de ineffabili sapientia tua novè Angelorum choros condidisti, et eos super caelum empyreum mirè ordè collocasti, atque elegantissime partes universi distribuisti: tu, Jovis, qui rerum fons luminis, et sapientia dicitur, atque sapientissime primum, infundere digneris super intellectum meum tenebras tuas, ut clarificatis, displices a me removere tenebras peccatorum, et honorantibus, quibus natura sum. Tu, qui linguas infanti facis esse disertas, linguam meam erudias, atque in labiis meis gratiam tuam benedictionis infundas. Da mihi intelligendi acumen, retinendi capacitatem interpretandi subtilitatem, ac dicendi salubritatem, et loquendi gratiam copiosam, ingressum instructionis, progressum dignitatis, egressum utilitatis. Per Christum. Amen.

Hanc imponi tibi philoz die 11. Mens Julij anno 1761. Et viginti pres Discipulos satis instructos ad auxillio Longez Virg. quod Cuzig Prorectiis regi.